

ВИДАВНИЦТВО
РАНОК

ГАЛИНА МАЛИК

ПЕРШОКЛАСНІ

НОВА УКРАЇНСЬКА ШКОЛА
1-4
класи

Інтернет-
підтримка

ГАЛИНА МАЛИК

ПЕРШОКЛАСНІ

ВИДАВНИЦТВО
РАНОК

УДК 82-34
М19

Ілюстрації Олени Бугренкової

Малик Г.

М19 Першокласні страшилки. Читанка для самостійного читання. 1–4 класи / Галина Малик. — Харків : Вид-во «Ранок», 2021. — 64 с.

ISBN 978-617-09-6999-6

Дивовижна книжка «Першокласні страшилки» Галини Малик з ілюстраціями Олени Бугренкової призначена не тільки для читання, вона навчає переборювати свої страхи ще у дитинстві.

Читайте та проходьте разом із дитиною школу чарівництва, а також навчайтеся вигадувати й малювати, створювати справжні дива. Театралізуйте, посміхайтесь, замальовуйте вигадане — це надійніший захист від будь-якого чудовиська.

Пам'ятайте, що перемагає завжди той, хто може посміятися над своїми страхами.

УДК 82-34

Навчальне видання Н901897У. Підписано до друку 06.04.2021.
Формат 84×100/16. Папір офсетний.
Гарнітура Букварна. Друк офсетний.
Ум. друк. арк. 6,22.

**Першокласні страшилки. Читанка
для самостійного читання. 1–4 класи** ТОВ Видавництво «Ранок»,
вул. Кібальчича, 27, к. 135, Харків, 61071.
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
ДК № 5215 від 22.09.2016.
Для листів: вул. Космічна, 21а, Харків, 61145.

Відповідальний редактор *І. В. Єфімова* E-mail: office@ranok.com.ua
Редактор *Ю. В. Завгородня* Тел. (057) 719-48-65,
Технічний редактор *А. Г. Верьовкін* тел./факс (057) 719-58-67.

Регіональні представництва Київ — тел. (044) 229-84-01,
видавництва «Ранок»: e-mail: office.kyiv@ranok.com.ua,
Львів — тел. (067) 269-00-61,
e-mail: office.lviv@ranok.com.ua.

З питань придбання продукції Житомирі — (067) 122-63-60;
видавництва «Ранок» звертатися за тел.: Львові — (067) 340-36-60.
у Харкові — (057) 727-70-80; Миколаєві та Одесі — (067) 551-10-79
Києві — (067) 449-39-65, (093) 177-05-04. Черкасах — (0472) 51-22-51;
Вінниці — (067) 534-51-62. Чернігові — (067) 440-88-93.
Дніпрі — (067) 635-19-85. E-mail: commerce@ranok.com.ua.

«Книга поштою»: вул. Котельниківська, 5, Харків, 61051

Тел. (057) 727-70-90, (067) 546-53-73.

E-mail: pochta@ranok.com.ua

www.ranok.com.ua

Разом дбаємо
про екологію та здоров'я

ISBN 978-617-09-6999-6

© Галина Малик, 2021
© Бугренкова О. А., іл., 2021
© ТОВ Видавництво «Ранок», 2021

НЕСТРАШНА ПЕРЕДМОВА

Ось що написав у передмові до своєї книжки російський письменник Андрій Усачов:

«Коли я був маленьким, я багато кого боявся: і Баби Яги, і Кощея Безсмертного, і міліціонерів, і привидів, і навіть бджіл.

Дорослі сміються над дитячими страхами. Звісно, тепер вони не бояться Сірого Вовка і не вірять у Кінг-Конга. Але вони не стали сміливішими. Просто у них з'явилися інші страхи. Дорослі бояться своїх начальників, і податкової поліції, і Кризи з Інфляцією (ось два страшних слова!). А Безробіття лякає їх більше, ніж Баба Яга.

Словом, бояться усі. Треба навчитися переборювати свої страхи в дитинстві: можливо, тоді ми перестанемо боятися начальників...

Ось декілька способів. Перший, найпростіший — залізти під ковдру. Це надійний захист від будь-якого чудовиська. Хоча й тимчасовий. Адже під ковдрою мало повітря, тому рано чи пізно з-під неї доведеться таки вилізти.

Другий спосіб я винайшов сам. Усі страшилки, страшили і чудовиська вигадані. Неважливо, коли й ким. А проти вигадки є лише один засіб — своя вигадка. Якщо ви боїтеся монстрів, вигадайте своїх, у яких зуби довші і лапи товщі. Тоді вони точно переможуть ваші страхи. Я пробував: мої Супермонстри легко можуть скрутити будь-яке Чудо-Юдо за пів хвилини.

І, нарешті, третій спосіб — найпевніший!

Навіть той, хто нічого не боїться, боїться бути висміяним!

Завжди перемагає той, хто може посміятися над своїм Страхом. Тому смійтеся і нічого не бійтеся. Адже, якщо подумати, всі ці Страшили дуже смішні.

Проте прочитайте цю книжку і самі все зрозумієте».

Мені дуже сподобалися вірші із цієї книжки. І тому я вирішила перекласти їх, аби й ми тут, в Україні, вчилися сміятися над своїми страхами. І навіть додала декілька своїх творів.

Сподіваюся, вони допоможуть багатьом хлопчикам і дівчаткам.

Ваша Галина Малик

ЛІНИВЕЦЬ

Маленький лінивець весь час лінувався.
Він зуби не чистив, щодня не вмивався...
Купатися теж він не дуже любив.
Уроки він теж неохоче робив.
Яка б не чекала на нього робота,
Лінивець ліниво бурчав:
— Неохота...
Йому не хотілося гратись, сміятись,
Ходити в походи і спортом займатись...

Нарешті він шерстю густою обріс
і вниз головою на гілці повис.

БАРАБАШКА

Якщо раптом уночі
забряжчать чиїсь ключі
і зацокають підбори,
по паркету біжучи...
То не слід лякатися,
в шафі закриватися —
це квартирний Барабашка
вирішив погратися!

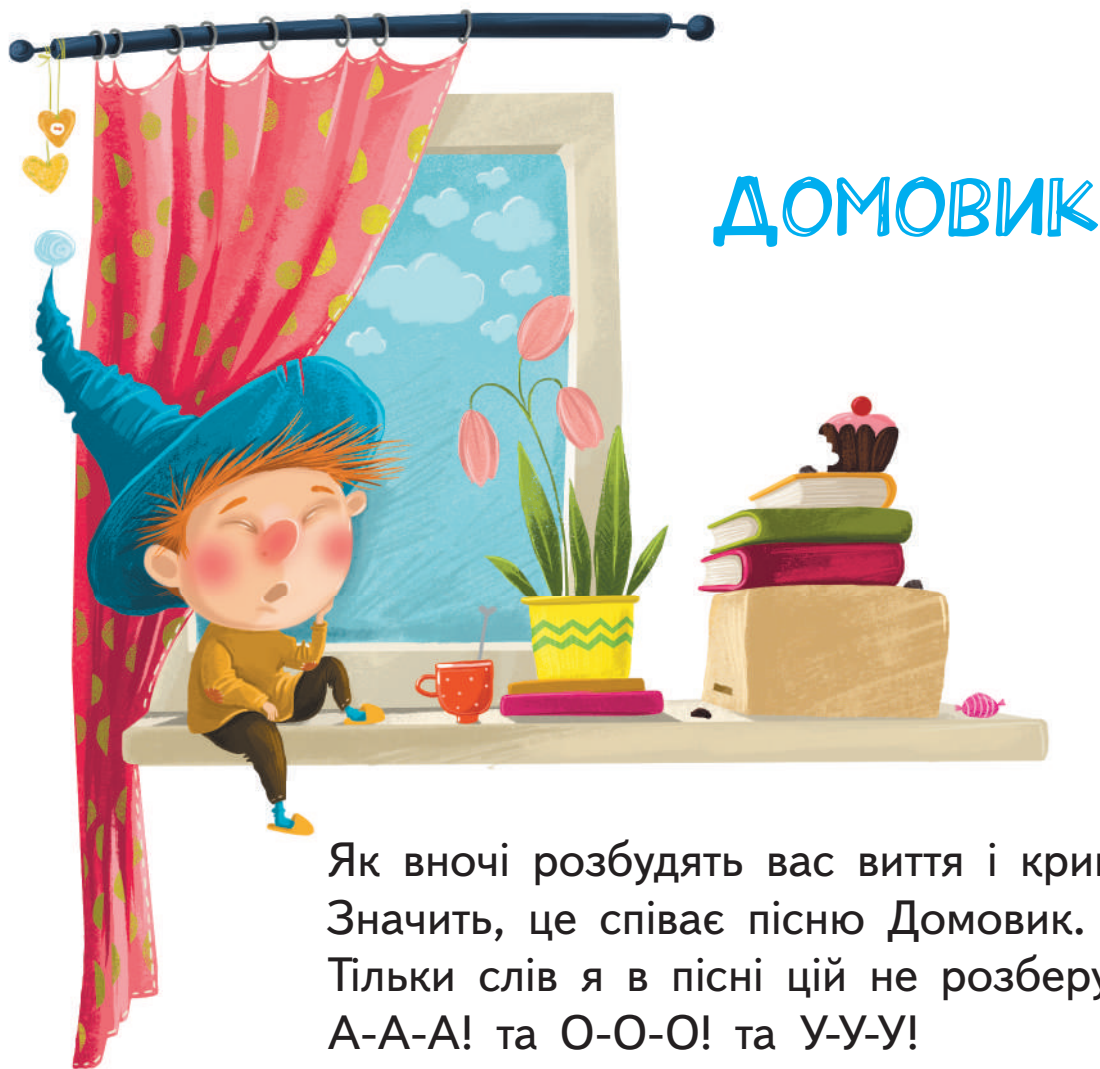
Якщо десь у ванній
загуде труба
і якщо на кухні
розіб'ється чашка...
Так і знайте, це —
Ба-ра-ба...
Так і знайте, це —
Ба-ра-баш-ка!

Якщо раптом тарілки
полетять, як літаки,
І почнуть халати
Вас наздоганяти,
То не треба верещати
і з квартири виїжджати,
Бо інакше Барабашка
Вас не буде поважати!

Якщо десь у ванній
загуде труба
і якщо на кухні
розіб'ється чашка...
Так і знайте, це —
Ба-ра-ба...
Так і знайте, це —
Ба-ра-баш-ка!

ДОМОВИК

Як вночі розбудять вас виття і крик —
Значить, це співає пісню Домовик.
Тільки слів я в пісні цій не розберу:
А-А-А! та О-О-О! та У-У-У!

Домовик якщо цю пісню розпочне —
Вже ніхто до ранку в хаті не засне!
І лунають в темноті страшні слова:
У-У-У, та О-О-О, та А-А-А!

Мабуть, він співає пісню чарівну
Про зірки і місяць, і про ніч ясну...
Та чомусь виходить в нього все одно:
У-У-У, та А-А-А, та О-О-О!

Як вночі почувеш знов виття і крик,
Ти не бійся — це співає Домовик.
Ти підспівуй тихо й лагідно йому:
А-А-А, та О-О-О, та У-У-У!

ЧОРНИЙ КІТ

Років зі сто,
А може, й цілих
Сто двадцять вісім літ
У Баби Яги,
Чорніший від сажі,
Живе величезний кіт.

І вдень і вночі
Котище пильнує
До хатки на лапах вхід —
Чорний-чорнющий,
чорніший від сажі,
відданий бабі кіт.

З шерсті плете
Бабця шкарпетки,
Яких ще не бачив світ.
Шерсть на шкарпетки
Їй постачає
Чорний пухнастий кіт.

А як із глека
сметана зникає —
то хто цей лишає слід?
Бабця напевно,
напевно знає:
це чорний нахабний кіт.

Та треба в хатинці комусь нявчати,
Та треба бабцю комусь колисати,

І треба з хатинки когось прогнати,
Хто жодної мишки не хоче спіймати!

От і лежить
На печі, мов на пляжі,
Скільки не знати літ,
Чорний-чорнющий,
Чорніший від сажі,
Великий лінивий кіт!

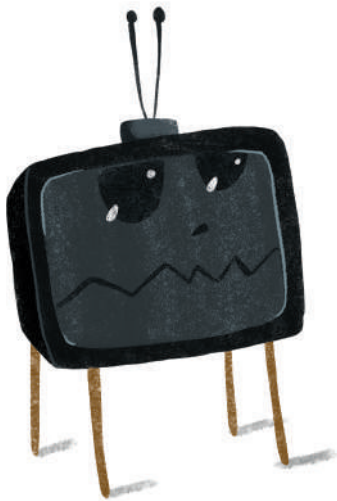

ТЕЛЕХЛОПЧИК

Телевізор — це не жарти,
Не забава і не гра.
Це насправді хитра пастка!
Чорна з Космосу Діра!

Натискає хлопчик кнопки...
Чути: клац!
І просто так
Потрапляє до коробки
Цей довірливий простак!

Зразу втупиться в екран:
Хоч гукай підйомний кран!..
— О Марія!
— О Санта-Барбара!

Хай пожежа підступає,
Землетрус, потоп, обвал —
Телехлопчик не зважає:
Розпочався серіал!

Ось побачив кльовий кліп —
Сів у крісло — і прилип!..
— О Мадонна!
— О Шварценеггер!

Перетвориться дитина
В недоумка чи кретина,
Як до вечора із рана
Не відходить від екрана.

А буває, що з екрана
Висувається рука
Чорна, синя чи зелена —
І хапає дивака.

Телехлопчик був — і зник!
І здіймає мама крик!

І усі телепрограми
Передають прохання мами:
— Поверніть мені сінка!
— О Марія!
— О Мадонна!
— Санта Барбара!
— Корона!
— І реклама молока!

Телевізор — це не жарти,
Не забава і не гра.
Це насправді хитра пастка!
Чорна з Космосу Діра!

БАБА ЯГА І МАРІЙКА

Марійка робила уроки.

Раптом відчинилося вікно й у кімнату на мітлі залетіла Баба Яга. Щоб злякати Марійку, Баба Яга заухкала по-совиному й вишкірила зуби.

Але Марійка спокійно дивилася на неї.

Баба Яга перетворилася на величезну зелену жабу.

Марійка Гаврилешко так само спокійно дивилася на неї.

Тоді Баба Яга закружляла навколо люстри і почала гукати:

— Я тебе з'їм!

Марійка Гаврилешко знизала плечима й спокійно сказала:

— Не говоріть дурниць! Сьогодні кожному дурневі відомо, що таке віртуальна реальність!

Баба Яга розлючено закрутилась на одному місці, завилала і вилетіла у розчинене вікно.

Більше Баба Яга до Марійки Гаврилешко не прилітає ніколи.

МОЛЬФАР

Де в горах сосни грізні
Здіймаються до хмар,
Живе в своїй хатині
Старий чаклун — мольфар.

Він день і ніч чаклує
Над варивом в котлі,
Болотами мандрує
У вранішній імлі.

В його хатинці змії
Сухі і кажани
вишкірюються хижо
Із кожної стіни.

А на плечі у нього
Стара сидить сова,
Вужище виглядає
У нього з рукава.

Вони йому шукають
Отруйні корінці.
Страшне татуювання
у нього на руці!

Він знає кожне зілля,
всі знає дерева!
У нього наготові
чаклунські слова!

Ховаються від нього
Звірята у кущі.
Він хмари розганяє,
Прикликує дощі.

Не будеш ти мольфаром,
Затям мої слова,
Якщо з природознавства
За чверть у тебе — ДВА!

БАБАЙ

Як не хочеш спати — знай:
Під вікном стоїть Бабай!
Дощ надворі, чи зима —
В нього вихідних нема.
Цілу ніч Бабай не спить:
Ходить, крекче і сопить.
Він у вікна заглядає,
Бо когось собі шукає,
Щоб віднести до нори
До ранкової пори.

Уночі йому не спиться,
Бо Бабай той теж боїться!
Він боїться, як і ти,
Самоти і темноти!
Як не спиш ти — так і знай:
Забере тебе Бабай!

ПАЦЮЧИЙ ЛОПУХ

Хлопчик один з'їв
Пацючий Лопух —
Враз і осліп, і опух, і оглух!
І отруївся до смерті і о...
Сталося з ним ще багато чого!

І трохи Вовчих Ягід
Його товариш з'їв.
Два дні підряд він гикав,
А потім — облісів!

А їх товариш третій
З'їв Сатанинський Гриб.
Заріс увесь він шерстю
І назавжди охрип!
Позеленіли в нього
І вуха, і чоло!..
А потім ще багато
З ним всякого було!

Добряче їм дісталось!
Як каже наш народ:
Не пхай собі абищо
Аби навіщо в рот!

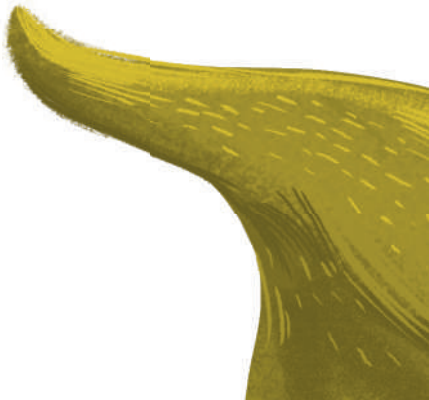

ЖАХЛИВЕ КІНО

Пішли в кіно ми з другом,
А там така картина:
Людей в Нью-Йорку жерла
Якась страшна тварина.

Там скрізь криваві плями,
Страшні мерці у ванні —
Такі жахи суцільні
творились на екрані.

Вона зубами клацне —
Не встигнеш і злякатись,

А раптом заманеться
Їй крізь екран прорватись?!

Коли вона з екрана
На нас дивилась злісно —
Здавалось, тій тварюці
В Нью-Йорку дуже тісно.
І ми швиденько з другом
Сповзли униз, під крісла.

Тут світло засвітилось —
Скінчилася картина.
Ми глядь: народу в залі
Лишилась ПОЛОВИНА!

Скажіть, куди ж поділась
Ще половина зали?
Її мабуть тварюка,
Мов язиком, злизала!

ЛИХО ОДНООКЕ

Як у лісі темному
Ти почуєш кроки,
Так і знай, що бродить там
Лихо Однооке!

Якщо Лихо раптом вам
Перейде дорогу,
Мандрівник заблудиться,
Кінь зламає ногу!

А як до квартири
Лихо прокрадається,
Страшно уявити,
Що там починається!

Посуд розбивається
І течуть всі крани!
А воно всміхається,
Лихо препогане!

Є один лиш спосіб
Утекти від Лиха:
В ковдру загорнутись
І лежати ТИХО!

ВІДЬМА ЖУЖА

Жила собі відьма Жужа.
Була вона зла і дужа.
Ловила собі на сніданок
Смачних Васильків та Оксанок.
От якось, зібравшись раненько,
Мітлу завела швиденько,

Поставила сходити тісто —
І подалася до міста,
В район дев'ятиповерхівок —
У неї там кілька криївок.

Аж ось і майданчик дитячий.
Дітей там!
Те плаче, те скаче!
А ось і смачненький, ще й дуже!
Аж слинку ковтає Жужа.
З горища відьмища злітає
І біля Богдана сідає.

О що тут за мить учинилось!
У відьму сто рук учепилось!
Сто раз за боки ущипнули!
Сто нігтиків Жужу дряпнули!

Рукав відірвали у блузки,
Мітлу рознесли на галузки!

Котрийсь уже справді нароком
Синця засвітив їй під оком!

Мала каратистка Люба
Останнього вибила зуба!..

В хатинку на курячих ніжках
Пришкандибала пішки
Нещасна побита Жужа.

З тих пір відьма Жужа нездужа.
Не ловить вона на сніданок
Собі Васильків та Оксанок.

Щоб стати самою собою,
П'є чай
Із трави звіробою.

КУС-КУС

Кажуть, є в Австралії
Жахливий звір Кус-кус.
Такий це звір... (Що далі я
Писати вже боюсь).

Боюсь, що я почну писати,
А він почне кус-кус-кусати!

ГОДЗІЛЛА

Жила на світі Годзілла.
По Нью-Йорку Годзілла ходила.
Літаки, вантажівки і танки
Розминала, неначе бляшанки.

Щойно вийде Годзілла погрітись
З океанських глибин на сонці,
Розбігаються американці,
Верещать від жаху японці.

З літаків Годзіллу бомбили,
І стріляли її, і труїли...
Та даремно жорстокі люди
Ці жахливі речі робили.

Бо Годзілла була ще дитинка,
Хмарочосами чухала спинку.
А машинки, мов іграшки, брала
І, як діти усі, ламала!

СНІГОЗАВР

Бродить білий Снігозавр
Там, де повно снігу.
І пірнає Кригозавр
Під полярну кригу.

І не дасть Дереводонт
Вам свою адресу...
Велетенський Лох пливе
В глибині Лох-Нессу.

Звіродактиль в'є гніздо
По своїй охоті.
І співає: до-ре-до
Гиблодок в болоті.

І хоч вченим невтямки,
Проти всіх законів
Вже давно втекла в піски
Парочка Дирконів...

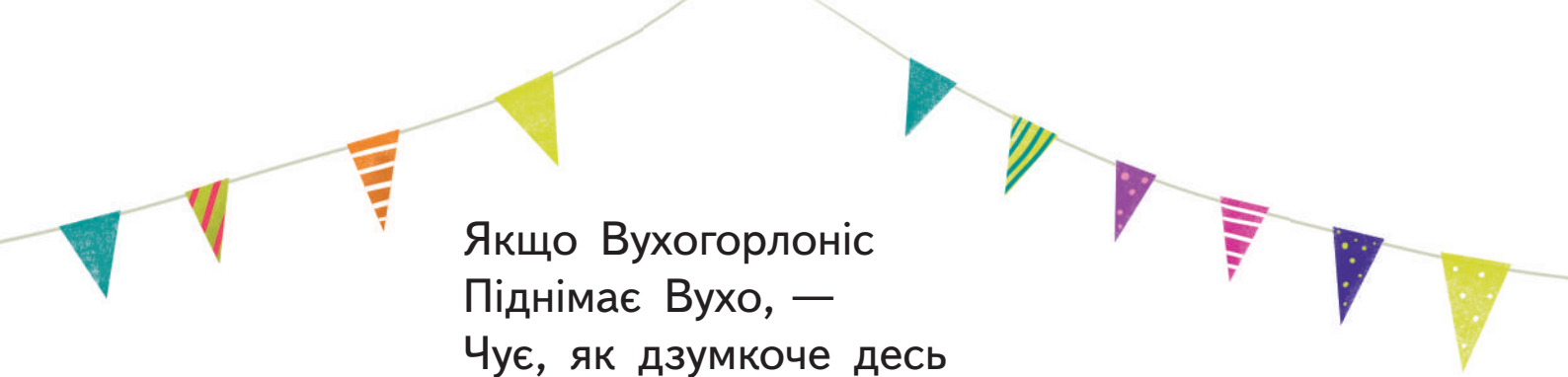
Дивуватися не слід,
Як не нині-завтра
Біля дому раптом ти
Стрінеш динозавра!

ВУХОГОРЛОНІС

Часто нас питають діти:
Хто лякає всіх до сліз?
Ну звичайно, це жахливий,
Кровожерний і сопливий
Дикий Вухогорлоніс!

Якщо Вухогорлоніс
Піднімає Вухо, —
Чує, як дзумкоче десь
За горою муха.

Якщо Вухогорлоніс
Поворушить Носом —
То засмокче будь-кого
Наче пилососом.

У Горлянку він кида
Їжу без упину.
Проковтнути може враз
Будь-яку дитину!

Хто зустрінеться із ним
Ввечері чи зрання,
Вже ніколи не задасть
Жодного питання!

ПРИВИД ВАНЯ

Жив собі привид Ваня. Привид як привид. І робота в нього була неважка. Вилавив Ваня в білому балахоні о дванадцятій годині ночі на горище старого будинку, тяжко-тяжко там стогнав і бряжчав ланцюгом. Побряжчить трохи, поохкає та й іде собі спати.

Усе б нічого — та от ланцюг за століття служби зовсім поіржавів, на порох розсипається.

Думав-думав Ваня, де б новий дістати, нічого не придумав, крім у сусідського Рекса від будки відчепити.

Підкрався привид опівночі до собачої будки, тільки до ланцюга доторкнувся...

А Рекс як загавкає, як ланцюгом забряжчить!

Двері у будинку відчинилися, хлопчик Володя вискочив і давай гукати:

— Злодій! Злодій!

А тоді схопив відро, в якому була червона олійна фарба, та тією фарбою — хлюп на Ваню!

Дивиться привид — а він уже не привид, а якась червона бридка ганчірка.

Сів Ваня на могилку на цвинтарі, підпер голову рукою та й зажурився.

Що його тепер робити?

Червона фарба не відмиється, а червоні привиди хіба бувають?

Коли це йде повз нього дядько Карло. Вислухав його історію та й каже:

— Не журись! Будеш працювати привидом комунізму!

— А він хіба червоний?

— Ще й який! — каже дядько Карло.

Так із того часу й тиняється привид комунізму по Європі, стогне й охає.

Якщо ви його зустрінете — не лякайтесь. Це просто перефарбований привид Ваня.

КИНКИМА

Прийшов якось Кинкіма.
За ним прийшов Пимпіма.
З'явилась потім Мімла
І Грімла прикульгала.

І притягла Нямняма
Гіпопо-по-потама.

Та зазирнула мама —
І всіх їх розігнала.

The illustration depicts a winter scene with several evergreen trees covered in snow. In the foreground, two bears are shown. One bear is lying down on a patch of snow, appearing to be asleep. The other bear is standing upright on a larger patch of snow, looking towards the viewer with a slight smile. The entire scene is rendered in shades of blue and white, creating a cold, wintry atmosphere.

ЄТТІ, АБО СНІГОВІ ЛЮДИ

Кажуть, в горах, на Тибеті,
На жахливій висоті,
Там якісь блукають Єтті,
Тільки Єтті, а не Ті.

Пишуть всі про них в газеті,
Та писання ці пусті.
Бо ніхто не бачив Єтті,
Не стрічав їх на путі.

Без вогню, надії, віри,
І весь час, завжди одні.
В кам'яній своїй печері
Тихо сплять собі вони.

Розставляють люди сіті,
Там, де урвища круті.
Відступають рештки Єтті,
Тільки Єтті, а не Ті.

Скільки різних див на світі!
Скільки жахів в темноті!
Але вас не скривдять Єтті,
Тільки Єтті, а не Ті.

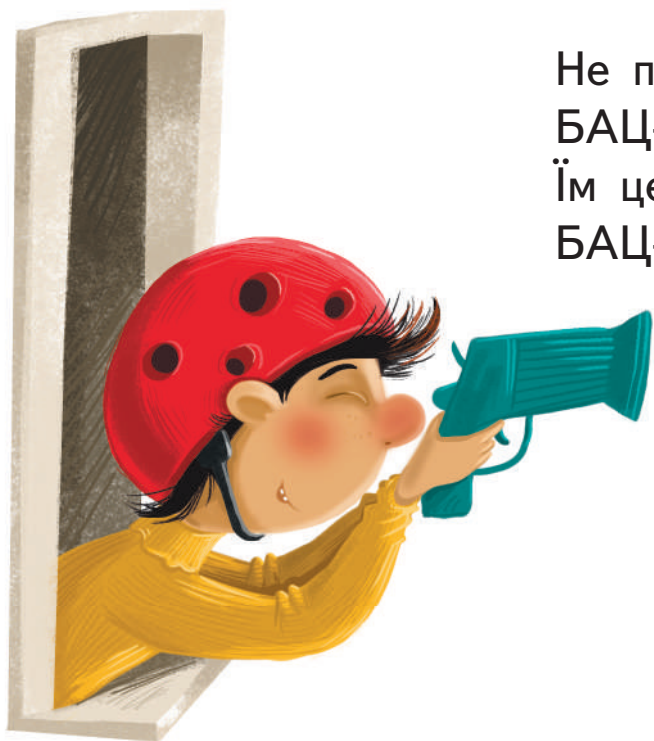

БАЦ—БАЦ—БАЦ!

Кримінальна історія

Зранку чую я — стрільба:
БАЦ-БАЦ-БАЦ!
Діло, думаю, труба!
БАЦ-БАЦ-БАЦ!

Не поцілили мене:
БАЦ-БАЦ-БАЦ!
Їм це легко не мине!
БАЦ-БАЦ-БАЦ!

Я від страху не дрижу!
БАЦ-БАЦ-БАЦ!!
Я їм зараз покажу!
БАЦ-БАЦ-БАЦ!

Пістолета я дістав
БАЦ-БАЦ-БАЦ!
І у двір стрілять почав:
БАЦ-БАЦ-БАЦ!

Дядько килим вибивав:
БАЦ-БАЦ-БАЦ!..

Тихо біля гірки.
В килимі три дірки.
Сусід побіг ховатися...
А я пішов здаватися!

ВАМПІР ЗУБИК

Жив собі вампір Зубик.

Він був старий. Тому свої вампірячі зуби тримав у склянці з водою.

Коли йому хотілося трохи підкріпитися, він діставав свої страшні вампірячі зуби, вставляв їх і вночі виходив на полювання на цвинтар.

Якось старенька вампірова мати, яка дуже недобачала, побачивши склянку, подумала:

— Що воно за гидота така стоїть у склянці з водою?

І викинула зуби на сміття.
Вампір Зубик тепер не може ходити на полювання.
Тому вночі на цвинтарі він пристає до перехожих
і просить:

— Позичте три долари на нові зуби!

ВАМПІРИ

Щойно північ настає —
Тихо із могили
Мертве військо устає,
Щоб набратись сили.

Щоб подихать, погулять,
Щоб попити крові...
Бо на вигляд ці мерці
Дуже нездорові.

Тільки нині й наш народ
Кепсько виглядає.
І вампірам кров людська
Не допомагає.

І сьогодні вурдалак
П'є кефір і сік.
Ось так!

ІВАН ІВАНИЧ

Такий собі Іван Іванич
У шафі замикався на ніч.
В шухляді для носовиків
Дивак ховався від вовків.

— Та цей Іванич просто псих!
Сусіди говорили.
Аж поки всіх їх уночі
Ведмеді не поїли.

ЛЮДОЖЕР

Людожера Людожер
Запросив прийти в четвер
У французький ресторан —
(Людожер цей був гурман!)

І спитав товариш:
— Нью?
Що там буде у меню?

— Будуть Каті у салаті!
Будуть Тоні у бульйоні!
Будуть Тані у сметані!
На десерт — Марічки й Ані!

Приятель гукати став:
— Я такого не чекав!

Адже я не ТАНЬО-жер!
Адже я не КАТЬО-жер!
Їх я зовсім не вживаю,
Особливо у четвер!

Із усіх на світі страв
Тільки ЛЮД я обирав!!
Бо погодьтесь, як-не-як, —
В ЛЮДАХ — особливий смак!

Не знайду в меню я ЛЮДУ —
Я обідати не БЮду!

ПРО РОМУ ЧОРНОМОРДИНА

Рома Чорномордін завжди з малюків знущався. То потиличника дасть, то в калюжу штовхне.

А найбільше Рома любив на машинки наступати.

Тільки вийде якийсь малюк з машинкою до пісочниці — Рома тут як тут. Наче ненавмисне на машинку наступить — машинка на запчастини розпадається, малий реве-заливається, а Рома регочеться.

Якось сидів Рома дома, грав у свою улюблену комп'ютерну гру. Раптом задзвонив телефон. Рома зняв трубку і почув, як хтось каже страшним голосом:

— Рома! Рома! До тебе їде труна!

Рома кинув телефонну трубку.

Тоді включилося радіо, і хтось страшним голосом тихо сказав:

— Рома! Рома! Труна вже в твоєму під'їзді!

Рома швиденько виключив радіо.

Тоді включився телевізор, і хтось страшним голосом тихо промовив:

— Рома! Рома! Труна вже перед твоїми дверима!

Тоді Рома відчинив двері і справді побачив маленьку труну на колесах.

Рома штовхнув її на сходи, труна покотилася, а звідти вискочило маленьке чортеня і закричало:

— Ну, стривай! Я скажу татові, що ти мою машинку поламав!

З тих пір Рома двадцятою дорогою обходить малярів з іграшковими машинками.

ВЧЕНИЙ МАТРАЦ

Похмурий і чорний
В квартирі одній
Жив мудрий і вчений
матрац надувний.

Великим ученим
Вважався матрац:
він знав найжахливіше слово у світі:
БАЦ!

Матрац був страшилкою
Дому усьому;
Ніхто не скавав і не плигав на ньому.
Лякали дітей:
— Зараз прийде матрац
І всім нам влаштує великий
БАЦ!

Та якийсь
жахливий
учений
матрац
побачив
великий голодний
МИШ...

І всі почули жахливе:
БАЦ!
За тим почули звичайне
ПШ-ш-ш-ш...

ДЕСЯТЬ СНОВИД

Нічна лічилка

Десять сновид на Місяці жили.
Десять сновид заснути не могли.
Один сновида дуже у ліжечку крутився,
Аж доки ненароком із Місяця звалився!

Дев'ять сновид на Місяці жили.
Дев'ять сновид заснути не могли.
Один сновида дуже у ліжечку крутився,
Аж доки ненароком із Місяця звалився!

Вісім сновид на Місяці жили.
Вісім сновид заснути не могли.

Рахуй сновид аж доти, доки:
Останній сновид із Місяця звалився!
І вже ніхто на Місяці у ліжку не крутився!

* * *

А якщо не хочеш спати,
Нумо знову рахувати!

ШАРУДЛИВИЙ ВІРШ

В травні шарудять хрущі,
Шарудять вночі кущі,
Шарудять в гаю хвощі,
В ринвах шарудять дощі.

Шарудить в ріці комиш,
Шарудить у нірці миш,
Шарудять шість мишенят,
Шарудять шість кошенят.

Навіть ти іще не спиш —
Віршем в книжці шарудиш!

СТАРИЙ КОЛОДЯЗЬ

Колодязь старий
Висох давно,
Та чути з нього:
Хлюп, хлюп...

На самому дні там
Сидить Водяник
І варить грибовий
Суп.

ЧОРНЕ – ПРЕЧОРНЕ

Була собі чорна-пречорна країна.

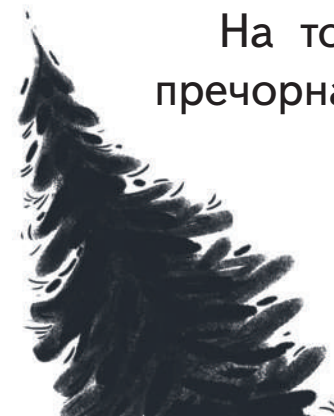
У тій чорній-пречорній країні був чорний-пречорний ліс.

У тому чорному-пречорному лісі стояв чорний-пречорний палац.

У тому чорному-пречорному палаці була чорна-пречорна кімната.

У тій чорній-пречорній кімнаті стояв чорний-пречорний стіл.

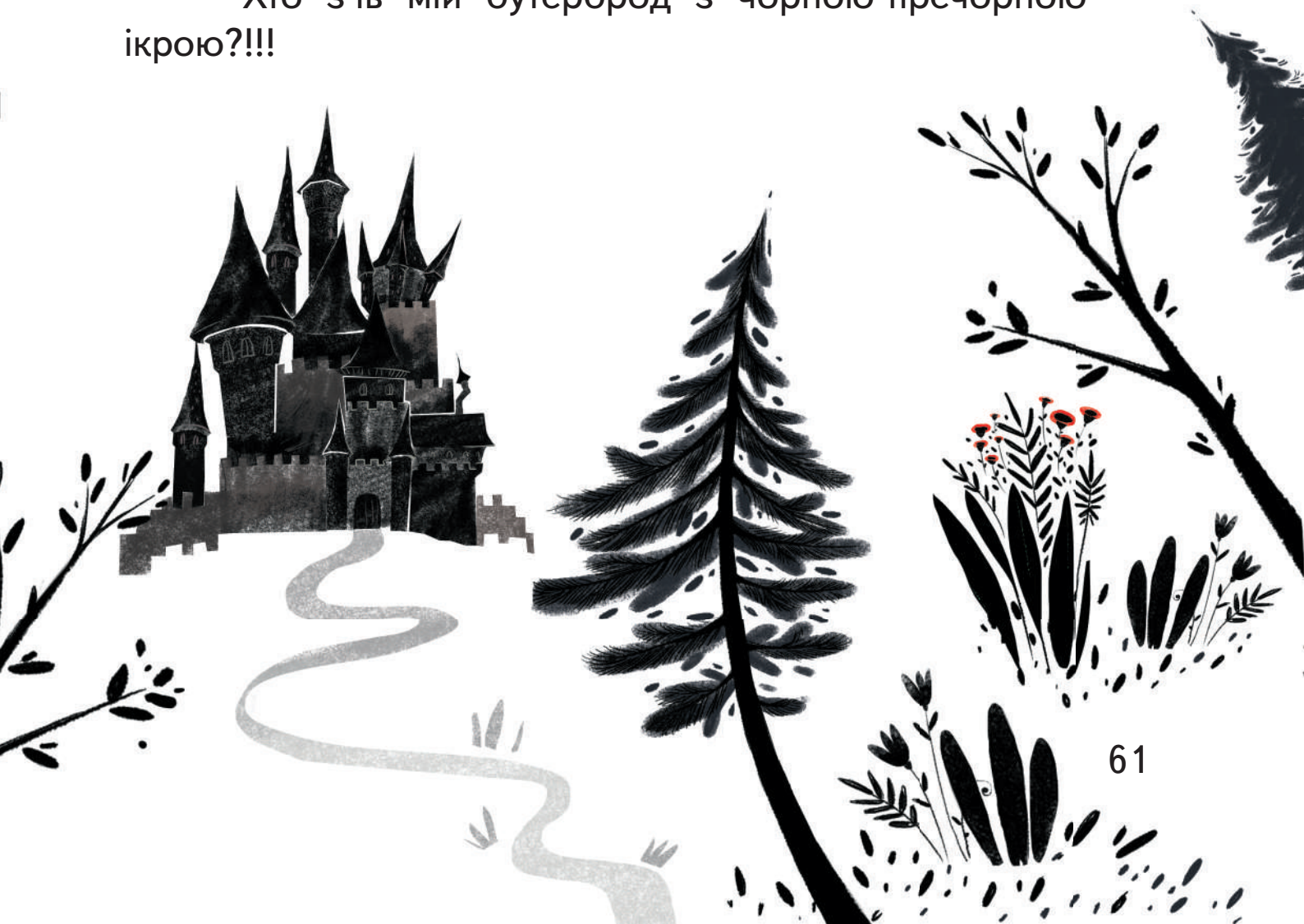
На тому чорному-пречорному столі стояла чорна-пречорна труна.

У тій чорній-пречорній труні лежав чорний-пречорний мрець.

Чорної-пречорної ночі він піднімався з чорної-пречорної труни і чорним-пречорним голосом жалібно кричав:

— Хто з'їв мій бутерброд з чорною-пречорною ікрою?!!!

ПОМСТА СКЕЛЕТА

Одного разу склав поет
Чудові вірші про Скелет:
Як смішно він бряжчав кістками
І черепом нестрашно тряс...

Поет читав перед гостями
Ці вірші аж сто сорок раз!

Скелет терпів, терпів, терпів,
Зубами тільки скреготів.
Коли ж терпець йому урвався —
Вночі поета задушив.

ЗМІСТ

Нестрашна передмова	2
Лінивець. Галина Малик	5
Барабашка. А. Усачов (<i>переклала з рос. Галина Малик</i>).....	6
Домовик. А. Усачов (<i>переклала з рос. Галина Малик</i>)	8
Чорний кіт. А. Усачов (<i>переклала з рос. Галина Малик</i>)	10
Телехлопчик. А. Усачов (<i>переклала з рос. Галина Малик</i>)	13
Баба Яга і Марійка. Галина Малик.....	16
Мольфар. Галина Малик.....	18
Бабай. Галина Малик	20
Пацючий Лопух. А. Усачов (<i>переклала з рос. Галина Малик</i>)	22
Жахливе кіно. А. Усачов (<i>переклала з рос. Галина Малик</i>)	24
Лихо Однооке. А. Усачов (<i>переклала з рос. Галина Малик</i>).....	26
Відьма Жужа. Галина Малик.....	28
Кус-кус. А. Усачов (<i>переклала з рос. Галина Малик</i>)	31
Годзілла. А. Усачов (<i>переклала з рос. Галина Малик</i>).....	32
Снігозавр. А. Усачов (<i>переклала з рос. Галина Малик</i>).....	34

Вухогорлоніс. А. Усачов (переклала з рос. Галина Малик).....	36
Привид Ваня. Галина Малик.....	38
Кинкіма. А. Усачов (переклала з рос. Галина Малик).....	41
Єтті, або снігові люди. А. Усачов (переклала з рос. Галина Малик)	42
Бац-бац-бац! Кримінальна історія. А. Усачов (переклала з рос. Галина Малик).....	44
Вампір Зубик. Галина Малик.....	46
Вампіри. А. Усачов (переклала з рос. Галина Малик).....	48
Іван Іваніч. А. Усачов (переклала з рос. Галина Малик).....	49
Людожер. А. Усачов (переклала з рос. Галина Малик).....	50
Про Рому Чорномордіна. Галина Малик.....	52
Вчений матрац. А. Усачов (переклала з рос. Галина Малик).....	54
Десять сновид (переклала з рос. Галина Малик).....	56
Шарудливий вірш. Галина Малик.....	58
Старий колодязь. А. Усачов (переклала з рос. Галина Малик).....	59
Чорне-пречорне. Галина Малик.....	60
Помста скелета. А. Усачов (переклала з рос. Галина Малик).....	62

Дивовижна книжка «Першокласні страшилки» Галини Малик з ілюстраціями Олени Бугренкої призначена не тільки для читання, вона навчає переборювати свої страхи ще у дитинстві.

Читайте та проходите разом із дитиною школу чарівництва, а також навчайтеся вигадувати й малювати, створювати справжні дива. Театралізуйте, посміхайтеся, замальовуйте вигадане — це надійніший захист від будь-якого чудовиська.

Пам'ятайте, що перемагає завжди той, хто може посміятися над своїми страхами.

БАРАБАШКА

ВІДЬМА ЖУЖА

КУС-КУС

МОЛЬФАР

Інтернет-підтримка
interactive.ranok.com.ua

ВИДАВНИЦТВО
РАНОК

НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНА ЛІТЕРАТУРА
УСІ КНИГИ ТУТ!

ranok.com.ua
 e-ranok.com.ua
 pochta@ranok.com.ua
 (057) 727-70-90